

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 4 PŽ-64/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od Branke Šabarić Zovko, predsjednika vijeća, Dubravke Zubović, suca izjavitelja i Nevenke Baran, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA IZA M-PROFIL d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Drage Stipca 4, OIB 72774354623, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Orehovec iz Odvjetničkog društva Ilić, Orehovec & Partneri, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika FEAL HRVATSKA d.o.o., Zagreb, Rudeška cesta 3a, OIB 39824206096, kojeg zastupa punomoćnik Irena Radić Repač, odvjetnica u Zagrebu, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika i utvrđenja ništetnosti, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-223/22 od 5. prosinca 2022., u sjednici vijeća održanoj 31. siječnja 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-223/22 od 5. prosinca 2022. u točkama I., II. i III. izreke.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-223/22 od 5. prosinca 2022. u točki I. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud utvrdi da je bez učinka prema stečajnoj masi ugovor o cesiji od 31. siječnja 2012. i da tuženik vrati u stečajnu masu sve imovinske koristi koje je stekao na temelju tog ugovora odnosno iznos od 1.511.800,00 kn sa zateznim kamatama od 31. siječnja 2012. Točkom II. izreke odbijen je kao neosnovan eventualno kumulirani tužbeni zahtjev da sud utvrdi da je navedeni ugovor o cesiji ništetan i da tuženik plati tužitelju iznos od 1.511.800,00 kn sa zateznim kamatama. Točkom III. izreke naloženo je tužitelju da nadoknadi tuženiku troškove postupka u iznosu od 143.275,00 kn. Točkom IV. izreke odbijen je kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 66.775,00 kn.

2. Tužitelj je podnio žalbu protiv presude, iz čijeg sadržaja proizlazi da je pobija u točkama I., II. i III. izreke, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog

činjeničnog stanja. U žalbi navodi da je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, jer je sud propustio utvrditi odlučnu činjenicu jesu li dužnik i vjerovnik bliske osobe. Dalje navodi da je sud paušalno zaključio da iskaze svjedoka smatra istinitim, iako je riječ o svjedocima koji su s obzirom na svoje pozicije zainteresirani za ishod spora. Budući da su tužitelj i tuženik bili u kontinuiranoj poslovnoj suradnji i da je tužitelj od tuženika naručivao robu, zbog čega je u tuženikovom interesu da mu se za isporučenu robu plati naknada, kao i zato što je tuženik bio dužan postupiti s pažnjom dobrog stručnjaka, žalitelj smatra da tuženika treba smatrati bliskom osobom u smislu odredbe čl. 128. st. 4. Stečajnog zakona. U odnosu na elektroničku poruku od 5. travnja 2012. navodi da nije poslana njegovom zastupniku po zakonu, zbog čega na temelju te poruke nije moguće izvući zaključak da tuženik nije znao da je tužitelj nesposoban za plaćanje. Ukazuje na to da je sud pogrešno primijenio odredbu čl. 128. Stečajnog zakona i da uopće nije promijenio odredbu čl. 128. st. 4. toga zakona te odredbu čl. 10. Zakona o obveznim odnosima. Odluku o troškovima postupka pobija zbog odluke o glavnoj stvari. Predlaže da ovaj žalbeni sud preinači pobijanu presudu tako da prihvati tužbeni zahtjev, podredno, da je ukinе i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

3. Žalba nije osnovana.

4. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

5. Predmet spora je tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi ugovor o cesiji sklopljen 31. siječnja 2012. između tužiteljevog prednika kao cedenta, društva Ferrostil mont d.o.o. kao cesusa i tuženika kao cesionara i vraćanje u stečajnu masu svih koristi stečenih na temelju tog ugovora odnosno iznosa od 1.511.800,00 kn, kao i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud utvrdi da je navedeni ugovor ništetan i naloži tuženiku da mu plati iznos od 1.511.800,00 kn.

6. U ovoj pravoj stvari prvostupanjski sud je 4. studenog 2016. donio presudu kojom je odbio tužbeni zahtjev u odnosu na prvo tuženika FERROSTIL MONT d.o.o. i drugotuženika FEAL HRVATSKA d.o.o., koja presuda je presudom ovoga suda od 9. prosinca 2021., poslovni broj PŽ-822/2020-2, potvrđena u odnosu na prvotuženika, dok je, rješenjem donesenim pod istim poslovnim brojem, ukinuta u odnosu na drugotuženika i predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, s uputom da na okolnost tuženikovog znanja za nesposobnost za plaćanje kod tužiteljevog prednika izvede dokaz pregledom snimki televizijske informativne emisije (dnevnika).

7. U ponovnom postupku prvostupanjski sud je donio presudu iz čijeg obrazloženja proizlazi da su ispunjene opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji dužnika propisane odredbom čl. 127. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj:

44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06 i 116/10) i da ugovor o cesiji predstavlja pravnu radnju namirenja u skladu sa sadržajem vjerovnikovog prava. Budući da iz iskaza saslušanih svjedoka i snimki popodnevnih dnevnika na kojima je izvještavano o tužiteljevim financijskim teškoćama, ne proizlazi da je tuženik u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje znao za nesposobnost za plaćanje na strani tužitelja, dok iz elektroničke poruke od 5. travnja 2012., poslane nakon poduzimanja pobijane radnje, proizlazi da je među strankama dogovoreno da tužitelj prednik podmiri dugovanje prema tuženiku izravnim uplatama, prvostupanjski sud je zaključio da nije ispunjena posebna pretpostavka iz čl. 128. st. 1. Stečajnog zakona. Slijedom navedenog, tužitelj je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je ugovor o cesiji bez pravnog učinka prema stečajnoj masi i vraćanja stečenih koristi.

8. S obzirom na to da postupanje protivno odredbi čl. 27. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj 117/01) nema za posljedicu ništetnost sporazuma o cesiji, kompenzaciji, asignaciji i preuzimanju duga, a predmetni ugovor nije protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, prvostupanjski sud zaključio da nije ništetan te odbio kao neosnovan eventualno kumulirani tužbeni zahtjev.

9. Donošenjem pobijane presude nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa ni ona na koju ukazuje žalitelj (iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a). Ta presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama o kojima ne postoji proturječnost između onoga što je u obrazloženju presude navedeno o sadržaju isprava odnosno zapisnika o danim iskazima i samih tih isprava odnosno zapisnika. Prvostupanjski sud je pravilno cijenio iskaze saslušanih svjedoka, pri čemu se, u nedostatku drugih dokaza te iskaze ne može smatrati neistinitima samo zato što su svjedoci bili zaposlenici, odnosno osobe ovlaštene za zastupanje koje od stranaka u postupku odnosno cesusa.

10. Prema odredbi čl. 128. st. 4. Stečajnog zakona, za osobu koja je s dužnikom bila bliska u vrijeme poduzimanja radnje pretpostavlja se da je znala za nesposobnost za plaćanje ili prijedlog za otvaranje postupka. Nadalje, prema odredbi čl. 136. st. 2. Stečajnog zakona, bliskim osobama dužnika pravne osobe u smislu toga zakona smatraju se: 1. članovi upravnih i nadzornih tijela i osobno odgovorni članovi dužnika kao i osobe koje u kapitalu dužnika sudjeluju s više od jedne četvrtine, 2. osoba ili društvo koji zbog svoje položajno-pravne ili radno-ugovorne veze s dužnikom imaju priliku biti upoznati s gospodarskim položajem dužnika, 3. osoba koja stoji u osobnoj vezi opisanoj u stavku 1. ovoga članka s jednom od osoba navedenom pod točkom 1. ili 2. ovoga stavka, osim ako su osobe naznačene pod točkom 1. ili 2. ovoga stavka zakonom obvezane na čuvanje tajne o poslovima dužnika. Iz toga slijedi da tuženika nije moguće smatrati bliskom osobom samo zato što je bio u kontinuiranoj poslovnoj suradnji s tužiteljevim prednikom, kako se to neosnovano navodi u žalbi, niti je tužitelj to tvrdio tijekom postupka. Tužitelj je, naime, prvo iznio činjenicu da je tuženikova zastupnica po zakonu bila zaposlena kod tužitelja (na radnom mjestu direktora nabave), što je zatim izmijenio, navodeći na pripremnom ročištu da je zakonska zastupnica cesusa bila zaposlena kod tužitelja.

11. Isto tako, a imajući u vidu da su tuženik i tužitelj prednik bili u kontinuiranoj poslovnoj suradnji kroz duže razdoblje, u kojoj je tuženik prodavao tužitelju građevinski materijal i koja podrazumijeva stanovito povjerenje, ne može se smatrati da tužitelj nije postupio s pažnjom dobrog gospodarstvenika iz čl. 10. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11), zato što prije sklapanja predmetnog ugovora o cesiji nije provjerio je li dužnik sposoban za plaćanje. Pritom, tužitelj pogrešno smatra da je tuženik bio dužan postupiti s pažnjom dobrog stručnjaka, jer se provjera solventnosti druge ugovorne strane prije sklapanja ugovora o cesiji ne tiče ispunjenja obveze iz tuženikove profesionalne djelatnosti (prodaja robe) u smislu odredbe čl. 10. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, kada je on dužan postupiti s povećanom pažnjom prema pravilima struke i običaja. Na okolnost da tuženik doista nije znao za nesposobnost za plaćanje upućuje i elektronička poruka od 5. travnja 2012., poslana nakon poduzimanja pobijane radnje, iz koje proizlazi da je među strankama dogovoreno da tužitelj prednik podmiri dugovanje prema tuženiku izravnim uplatama, pri čemu nije odlučno je li ona bila upućena osobi ovlaštenoj za zastupanje prednika tužitelja po zakonu. Prema tome, tuženik nije znao niti su postojale okolnosti iz kojih bi proizlazilo da je morao znati da je tužitelj bio nesposoban za plaćanje u smislu odredbe čl. 128. st. 3. Stečajnog zakona.

12. S obzirom na to da nije ispunjena posebna pretpostavka za pobijanje dužnikovih pravnih radnji propisana odredbom čl. 128. st. 1. Stečajnog zakona niti je ništetnost ugovora posljedica povrede čl. 27. Zakona o platnom prometu u zemlji u vezi s čl. 322. Zakona o obveznim odnosima (već je to samo prekršajna odgovornost), prvostupanjski sud je pravilno odbio kako prvopostavljeni tako i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kao neosnovane.

13. Odluka o troškovima postupka ispitana je kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. ZPP-a), te je utvrđeno da je pravilna i zakonita.

14. Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u točkama I., II. i III. izreke.

Zagreb, 31. siječnja 2023.

Predsjednik vijeća
Branka Šabarić Zovko

Dokument je elektronički potpisan:
BRANKA ŠABARI
ZOVKO

Vrijeme potpisivanja:
10-02-2023
11:42:59

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=ŠABARI ZOVKO
G=BRANKA
CN=BRANKA ŠABARI ZOVKO

Broj zapisa: **eb318-b4fe7**

Kontrolni broj: **05320-b6b9c-ceedc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.